

Adéu, amor meu

de Joan Bacardí

(Barcelona. Sala d'estar d'un apartament, de classe alta. Una dona està cosint en una cadira. Entra un home)

Ell.- Obro les portes de la sala, i et veig cosint. Probablement arregles algun estrip en un vestit verd, que de tant portat, s'esquinça al més lleu contacte. Tens una copa mig buida al costat. Deus anar borratxa. Podries vestir d'Armani, i t'aferres a les desferres. Ets un pedaç arreglant un altre pedaç.

Ella.- Obres les portes, com sempre, d'una revolada, com si no tinguessin amo. Arreglo la vella samarreta verda d'en Mickey Mouse que em vas regalar quan érem gairebé nens. Segur que no l'has ni reconegut. Et mires la copa mig plena que vas oblidar ahir al respatller, mig adormit. Penses que és meva. Però em nego a netejar més la teva merda. Aquí es queda. Prefereixo que segueixis creient que la nostra història és un original perdut d'en Raymond Carver. T'asseus, al sofà, i em mires el pit. En els moments importants, sempre penses en el mateix. Però vens disposat a parlar. Em deixes, voldràs dir-me.

Ell.- Un pit et penja gairebé fora de la brusa. No beus, fas com si la copa no fos teva. Et vull dir que et cordis. I que facis ús, d'una punyetera vegada, de sostenidors. Els teu pit penja. Es mou inert, d'una banda a l'altra, com un pèndol, incapaç de provocar-me ni la més lleugera excitació. Vinc disposat a parlar. Et deixo, voldré dir-te. M'aixeco i agafo la copa. Me la vull acabar. Busco coratge. Però veig a la teva cara la repulsiva ganyota que sovint fas. Odio aquest tic. No ho puc evitar i et tiro el que queda de whisky a la cara.

Ella.- No deixes de mirar-me el pit. Malgrat tot, crec que encara et poso calent, diria que encara em desitges. T'acostes, i per un moment, crec que ho podem arreglar, si em folles com cal, aquí, sobre la taula, ben dura. Però agafes la copa, en busca de coratge, i... (pausa) m'arriba el teu alè. Arrufo el nas, com cada cop que aquesta olor m'ataca. La forta pudor m'irrita i no ho puc evitar. Em tires el que queda de whisky a la cara.

Ell.- T'eixugues i no dius res. Com sempre que s'ha de dir alguna cosa, calles. Segur que no et passa res pel cap. La mitja copa de whisky t'ha aigualit la sang. Mai no has begut massa, per això és tant depriment veure't borratxa. Veig que serà una conversa de perfil baix. I per això, em poso al teu nivell. Em serveixo una copa de Laphroaig, el mateix que bevies. No tens mal gust pel whisky, per no tenir gust en res. Mentre el líquid fumat em crema la gola, tanco els ulls, i quan els obro, et trobo a sobre meu. Crec que em vols follar. Però, per sort, no. Em claves unes estisores al braç.

Ella.- M'eixugo amb la samarreta d'en Mickey. Que els donin pel cul als records, fins i tot els bons. Ja no vull res teu. Observo, amb paciència reprimida, com, un altre cop, t'omples la copa, i com, un altre cop, prefereixes beure que parlar amb mi. Tanques els ulls, com si m'hagués de creure que degustes res. No tens gust i mai en tindràs. Si beus Laphroaig és perquè era dels més cars de la bodega. Tot el que saps, ho deus als dominicals i a les revistes de sales d'espera. No vull suportar més el trist espectacle de la teva companyia. M'aixeco, vull marxar. Però m'entrebanco amb alguna cosa, i caic, sobre teu, amb les estisores a la mà.

Ell.- Els tens més ben posats del que pensava. Ho he de reconèixer. Tots aquests anys, callada, sense voler ser res més que el gerro vell que sosté les flors seques, i ara em vols matar. Tens collons, però com sempre, et falta imaginació. Et avorrida. Tot el que toques, ho fas avorrit. Tisores al braç? Au va. Ets un sopor fins i tot com assassina. Forcegem durant una estona. T'empenyo, caus al terra, i et quedes davant meu amb les cames obertes. Em mires, desconcertada. Amb el taló, et colpejo al front. Un cop sec. Quedes estabornida sobre la moqueta. L'americana de Gucci està xopa de sang. El braç em fa mal. L'impacte amb les tisores ha provocat que la copa, i el seu apreciat contingut, m'hagin relliscat de les mans per rodolar fins a l'altura del teu cap, inconscient. És un bon moment per aixecar-me i marxar. Et deixo, i et quedaràs sense res. No et mereixes aquesta vida. Un fil prim de sang baixa per la teva cara.

Ella.- Sóc a sobre teu. Callada. Com tots aquests anys. La teva ignorància a tu et ridiculitza però a mi m'ofega, i tanmateix, als teus ulls sóc jo el nan de fira; només em veus com un gerro que sosté les flors seques. Tinc massa coses per dir-te, i massa poc temps per fer-ho. Rio no és la capital de Brasil. No es diu radera, sinó darrera. Michelle no és dels Beatles, és dels Rollings, i Tosca no és de Verdi, és de Puccini. El rei Artús no va ser un personatge històric. Com vols? El formatge de forats és l'Emmental, no el Gruyère. Quan proclames que el teu autor favorit és Hesse, t'aniria bé saber que Rudolph és el nazi i Herman, l'escriptor. I deixa de dir Subrealista quan parlis de Dalí. El whisky de malta no és de l'illa de Malta, és d'Escòcia. El Moma és a Nova York i no Londres. I parlant de britànics, mai, mai més intentis aprendre anglès. (pausa) M'empenys. Caic al terra. Miro les teves sabates. Unes magnífiques Ferragamo. Quan t'hi vas tornar en el frau que ets avui? Van ser els diners els que et van fer creure que ets més del que mai podràs ser? Em claves, amb un cop sec, el teu taló al meu cap. Em caic. Encara estic conscient. Esperaré, estesa i amb els ulls clucs, que t'aixequis. I després marxaré. Puc renunciar a aquesta vida fàcilment, si amb això aconseguixo no tornar-te a veure. Un gueró de sang cau des de la cella cap a la galta. En noto la seva escalfor.

Ell.- M'aixeco, i aguanto dret durant uns segons. Però em marejo i torno a asseure. Em trec les tisores d'una estirada. Del meu braç neix un dolor que m'obliga a inclinar-me. Puta. Tinc ganes de marxar d'aquí, perdre't de vista i oferir aquest bombó de vida a UNA que el realment el desitgi. UNA que desperti els elogis del nostre cercle, UNA que tingui estil, UNA més jove, UNA que sigui capaç de provocar-me una erecció només amb una mirada. Animat per aquest pensament, m'aixeco, amb la mà al braç. Trontollo, però em poso dempeus. El teu cos queda entre les meves cames. Avanço. Et deixo, ara sí, per sempre. Fins mai més. Aquest, aquest és l'últ...-

Ella.- Espero el que em sembla una eternitat. Sento com t'aixeques, entre esbufecs. I camines per sobre meu. Quan arribes al meu cap, però, fas un pas en fals. Trepitges la copa. Et fa relliscar. I sento amb un gran baluern la teva caiguda. Res més. Silenci. Giro el cap i et veig a terra, amb els ulls ben oberts. Em mires. Del crani et brolla sang, trossets d'ossos i parts de cervell. A la cantonada de la taula hi ha més sang, restes de crani i alguns cabells. Haig de trucar a la policia. La inflor de la cara em tapa part de la visió. S'ho creuran, que m'has intentat matar. I quan

m'hagi desfet de tot, tot el que és teu, marxaré lluny d'aquí. Lluny de tot el que em recordi a tu.